



ת"ד 3707/07/20 - מדינת ישראל נגד עידן ברינג

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 3707-07-20 מדינת ישראל נ' ברינג

בפני כבוד השופטת שירי שפר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עידן ברינג

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עדיה גור

ב"כ הנאשם: עו"ד גרבאוי

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

רציו

ניתן להרשיע בעבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, גם בהעדר עד ניטרלי שראה את הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם או בכיוון נסיעת הנהגים המעורבים.

ניתן להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים בדרכים שונות ואין חובה על המאשימה להציג אישור בדבר העדר תקלות.

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

עמוד 1



נהיגה כשברמזור אור אדום והתנהגות הגורמת נזק, עבירות לפי תקנה 22(א) ו-21(ב) (2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961; **ונהיגה בקלות ראש**, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נ"ח], תשכ"א - 1961 יחד עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה [נ"ח], תשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.03.2020 נהג הנאשם ברכב תוצרת פיאט בכביש 471, ממזרח למערב, והתקרב לצומת עם כביש 6, צומת נחשונים. הצומת מרומזר ומערכת הרמזורים פעלה כסדרה, כאשר בכיוון נסיעתו של הנאשם לנוסעים ישר דלק אור אדום.

אותה שעה, בעליה מכביש 6, מצפון לדרום, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם, נסעו שני רכבים בנתיב הימני ובנתיב השמאלי (פולקסווגן ומרצדס בהתאמה), התקרבו לצומת והחלו לחצותו בנסיעה שמאלה כאשר בכיוון נסיעתם דלק ברמזור האור הירוק.

הנאשם נהג בקלות ראש בכך שנכנס לצומת בניגוד לאור האדום ומבלי לשים לב לדרך, לא אפשר לנהג רכב הפולקסווגן להשלים את חציית הצומת בבטחה וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מכך נהדף רכב הפולקסווגן ימינה והתנגש ברכב המרצדס.

בתאונה זו ניזוקו 3 הרכבים ונחבלו בגופם 3 הנהגים.

3. בתשובתו לאישום, הודה הנאשם בנהיגתו במקום ובזמן ובקיומה של מערכת רמזורים אך כפר מחוסר ידיעה בפעולת הרמזורים כסדרה. הנאשם כפר באור האדום ברמזור בכיוון נסיעתו, ובכניסת המעורבים לצומת בחסות האור הירוק וכן כפר באחריותו לתאונה. הנאשם הודה בתוצאותיה.

4. בתיק נשמעו הראיות.

מטעם המאשימה, העידו 3 עדים:

עת/1 - **הבוחן גרי פלדשטיין**, באמצעותוהוגשו מסמכים שונים לרבות תוכנית רמזורים ומסקנות (ת/1), הודעת נאשם (ת/3) וסיכום תיק חקירה (ת/7); עת/2 - **מר מוהנד סולטאן**, נהג רכב הפולקסווגן; עת/3 - **מר חיים לביא**, נהג רכב המרצדס.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם.

סיכומי הצדדים

5. **המאשימה בסיכומיה** ביקשה להרשיע את הנאשם וטענה כי הנאשם לא חלק על תקינות מערכת הרמזורים ולכן המחלוקת היחידה היא בשאלה האם חצה את קו הצומת בניגוד למופע האור האדום. באשר לשאלה זו - ביקשה לדחות טענת הנאשם כי נכנס לצומת החסות האור הירוק לאור עדות 2 הנהגים המעורבים אשר העידו

עמוד 2



כי הגיעו לצומת, עצרו נוכח האור האדום והמתינו מספר שניות ורק לאחר שהתחלף האור ברמזור בכיווןם לירוק נכנסו לצומת וכן לאור עדות הבוחן לפיה אין ירוק משותף לנאשם ולשני הנהגים המעורבים.

6. **ההגנה בסיכומיה** ביקשה לזכות את הנאשם משני נימוקים: המאשימה לא הוכיחה את תקינות מערכת הרמזורים בעת התאונה ולאור העדרה של עדות ניטרלית באשר למופע האור ברמזור במי מן הכיוונים. לטענת ההגנה, עדויות שני הנהגים המעורבים אינן אובייקטיביות ולכן אין לתת להן כל משקל. עוד טענה, כי אי צירופו של מסמך המעיד כי לא נרשמה תקלה במערכת הרמזורים בעת התאונה - על ידי המאשימה - עולה כדי מחדל חקירתי בגינו לא ניתן לשלול האפשרות שהיה ירוק משותף לנאשם ולשני הנהגים המעורבים.

דין והכרעה

7. **לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, עינתי בראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי את העדויות, השתכנעתי מעבר לכל ספק כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**

8. **כפי שיפורט להלן - אני דוחה טענות ההגנה לפיהן לא ניתן להרשיע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בהעדר עדות ניטרלית לגבי מי מן המופעים ברמזור או כי הנטל על המאשימה להוכיח כי לא היתה תקלה במערכת הרמזורים - שיכול וגרמה למופע של אור ירוק "צולב" בכיוון נסיעת הנאשם ובכיוון נסיעת שני הנהגים המעורבים.**

עדות ניטרלית אינה הכרחית

9. **אני דוחה טענת ההגנה לפיה לא ניתן להרשיע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בהעדר עדות ניטרלית.**

10. **לעדויות 2 הנהגים המעורבים, שניהם הגיעו לצומת ועצרו בשני הנתיבים, זה לצד זה, נוכח האור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתם. לאחר שהתחלף האור ברמזור לירוק, החלו בנסיעה ונכנסו לצומת ואז ארעה התאונה.**

[בכתב האישום נפלה טעות סופר - צוין כי רכב הפולקסווגן היה בנתיב הימני ורכב המרצדס בנתיב השמאלי אולם כפי שיפורט להלן - עולה מן העדויות כי סדר עמידתם היה הפוך. ההגנה בעצמה לא חלקה על כך - לא במהלך החקירות הנגדיות של העדים ולא בסיכומיה].

11. **מעדות עת/2, מר מוהנד סולטאן, נהג רכב הפולקסווגן (עמוד 16 ואילך לפרוט' מיום 24/01/22) - עולה כי הגיע לצומת המרומזר ועצר בנתיב השמאלי נוכח האור האדום שדלק ברמזור ונכנס לצומת לאחר שהאור ברמזור התחלף לירוק, כמעט סיים את חציית הצומת ואז נפגע רכבו מאחור מרכב הנאשם שהגיע משמאלו. כתוצאה מכך רכבו נהדף ימינה ופגע ברכב נוסף שנכנס לצומת יחד איתו מימינו, באותו כיוון נסיעה.**



מצאתי את עדותו אמינה ומדויקת. ניכר כי האירוע נחקק בצורה בהירה בזיכרונו.

בחקירתו הנגדית, לא זכר אם בעת שנע לכיוון הצומת וראה מרחוק את הרמזור - הרמזור כבר היה אדום או שעדיין דלק אור ירוק אשר התחלף לאדום - ולטענת ההגנה בסיכומיה, בכך יש כדי להשליך על אמינות עדותו, שכן ייתכן ופרטים נוספים מהותיים אינם זכורים לו. איני סבורה כי ישנה חשיבות לשאלת זכרונו של העד לגבי צבע האור ברמזור בכיוונו בהיותו במרחק ניכר מן הצומת. העד העיד באופן נחרץ ובהיר באשר לעצירתו לפני כניסתו לצומת בשל האור האדום ברמזור בכיוונו וכניסתו לצומת רק לאחר שהתחלף לירוק:

"ש. בעדותך אתה אומר שרצית לפנות שמאלה, הגעת לצומת והיה אור אדום - באיזה מרחק היית כשראית שיש אור אדום קודם שהגעת לצומת?
ת. הגעתי לצומת לאט-לאט ועצרתי. הרכב שלי היה בן שבוע, חדש, והייתי שומר עליו, ועצרתי ברמזור אדום, ראיתי מרחוק שהרמזור אדום והתחלתי לאט לאט עד שהגעתי לצומת ועצרתי.

ש. לא ראית אור אחר ברמזור, ראית רק אדום או שראית ירוק שמתחלף?

ת. אני לא יכול לזכור לפני שנתיים.

ש. אם אגיד לך שאיך שהגעתי לרמזור רק אז זה התחלף לאדום?
ת. לא. עצרתי כאשר היה רמזור אדום. חיכיתי כמה שניות וכשהתחלף לירוק התחלתי לנסוע לאט-לאט" (עמוד 17 לפרוט', שורות 1-10).

12. **מעדות עת/3, מר חיים לוי, נהג רכב המרצדס** (עמוד 20 לפרוט' מיום 18/05/22 ואילך) - עולה כי הגיע לצומת המרומזר ועמד בנתיב הימני נוכח האור האדום ברמזור, נכנס לצומת לאחר שהאור ברמזור התחלף לירוק, כמעט סיים את חציית הצומת ואז נפגע רכבו מרכב אחר שנסע משמאלו, באותו כיוון נסיעה.

מצאתי את עדותו רהוטה ומשכנעת. מצאתי כי היא עולה בקנה אחד עם עדות ע"ת2 מוהנד סולטאן.

13. בעת חקירתם הנגדית של 2 העדים - **ההגנה לא חלקה על גרסתם לפיה נכנסו לצומת בחסות האור הירוק.**

העדים לא נשאלו על גרסתם זו ולו שאלה אחת. מכאן, נגזרת ההנחה - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין ההגנה חולקת על דברי העדים באותו נושא (י. קדמי, על הראיות, חלק רביעי, בעמ' 1949).

14. אני דוחה טענת ההגנה לפיה אין ליתן כל משקל לעדותם של שני הנהגים המעורבים בתאונה בשל היות עדותם סובייקטיבית. מטבע הדברים, כל נהג המעורב בתאונה הינו עד בעל עניין (להבדיל מעד ניטרלי).

אין פירוש הדבר כי, באופן קטיגורי, לא ניתן לקבוע כל ממצא לפי עדות העד המעורב ואין ליתן לה כל משקל. וכי יעלה על הדעת, למשל, כי קורבן עבירת תקיפה לא יוכל להעיד כנגד תוקפו לכאורה אך בשל היותו עד מעורב ומטבע הדברים הינו עד בעל עניין?



קבלת טענת ההגנה - מרוקנת מכל תוכן את הוראות סעיף 53 לפקודת הראיות - הקובע כי "משקלה של עדות" הינה עניין שעל בית המשפט להחליט בו. מתפקידו של המשפט לקבוע ממצאים על סמך העדויות שבפניו וזהו גם יתרונה של הערכאה הדיונית על פני ערכאת הערעור. אחטא לתפקידי אם אמנע מקביעת ממצאי מהימנות וערכן של עדויות, במקום בו יש בידי לקבוע ממצאים אלו.

15. כאמור, התרשמתי לחיוב מעדויות 2 הנהגים המעורבים בהיותן בהירות, עקביות ומשכנעות ומשתלבות האחת עם השניה.

16. אשר לעדות הנאשם - לא התרשמתי כי עדותו בפני היתה וודאית ונחרצת.

על פי עדות הנאשם בבית המשפט, הוא הגיע מכביש 6, עלה ממחלף נחשונים, ובצומת המרומזר הראשון פנה שמאלה, כאשר 50 עד 100 מטר לאחריו יש צומת מרומזר נוסף. הנאשם ראה באופק אור אדום, נסע במהירות של 50 קמ"ש בערך, וכאשר ראה כי הרמזור מתחלף לירוק, התחיל לפתח מהירות, הגיע לקו הצומת, ואז הבחין ברכב מסחרי ש"יצא מהצומת" מימינו. לעדותו "אני זוכר בוודאות כי באותו בוקר ראיתי את האור הירוק ברמזור" (עמוד 26 לפרוט' מיום 18/05/22 שורה 6).

בהודעתו במשטרה ת/3 לא היה כה נחרץ באשר לצבע האור ברמזור בכיוונו (שורות 33-40) ולא שלל מכל וכל האפשרות שאולי התבלבל -

"ש. כשנכנסת לצומת איזה אור דלק ברמזור בכיוון נסיעתך?

ת. אני זוכר שהיה אור ירוק.

ש. יכול להיות שהתבלבלת ונכנסת באור ירוק?

ת. זה נדיר שיכול להיות שהתבלבלתי אני כבר נוהג 20 שנה.

ש. מכיוון כביש 6 לדרום הגיעו 2 רכבים איך אתה מסביר ששניהם טוענים שנכנסו לצומת ואז פגעת בהם?

ת. אין לי שמץ של מושג, אני פגעתי ברכב אחד. לפי מה שאני זוכר היה אור ירוק. אני זוכר שכשעליתי מכביש 6 אני עמדתי ברמזור אדום, לאחר שהתחלף לי לירוק אני פניתי שמאלה ואז ראיתי שיש רמזור אדום, האטתי ולאחר שהתחלף לירוק המשכתי לנסוע."

בחקירתו הנגדית בבית המשפט, הסביר כי במשטרה לא היה כה נחרץ באשר לצבע הירוק ברמזור בכיוונו כי החוקר "קצת הלחיץ אותי והתבלבלתי" (עמוד 27 לפרוט', שורה 27), "הוא הכניס לי לראש כי התבלבלתי" (עמוד 29 לפרוט', שורה 12). להתרשמותי, דווקא גרסתו במשטרה שאינה כה נחרצת היא הגרסה שיש לאמצה.

17. עדותו של הנאשם בבית המשפט לא תאמה את עדותו במשטרה ומצאתי כי גרסתו אינה עקבית ואינה עמוד 5



משכנעת:

בעוד בהודעתו במשטרה (ת/3) טען כי עצר לפני הצומת הראשון (שורה 39), בבית המשפט לא חזר על טענתו זו (עמוד 25 שורות 20-21).

בעוד בהודעתו במשטרה (ת/3) טען שהאט נסיעתו בין 2 הצמתים ("אני זוכר שראיתי אותו אדום והתחלתי להאט" (שורה 8 להודעה)). בבית המשפט טען כי האיצ נסיעתו ("התחלתי לפתח מהירות" (עמוד 25 לפרוט', שורה 23)). עוד ניכר ניסיונו של הנאשם לגמד מאחריותו (בבית המשפט טען כי נסע במהירות 50 קמ"ש לערך, בהודעתו במשטרה טען - 50-60 קמ"ש).

עוד שוכנעתי כי נהיגת הנאשם היתה רשלנית שכן לא היה מרוכז בנהיגתו ולא הבחין כלל ברכב השני המעורב בתאונה - רכב המרצדס בו נהג מר חיים לוי (עת/3). כך גם לא הבחין במועד ברכבו של מר מוהנד סולטאן (עת/2) אלא רק לאחר ששני הנהגים המעורבים בתאונה נכנסו לצומת, למרות שדה הראיה הפתוח. 2 הנהגים המעורבים העידו כי היו לקראת סיום חציית הצומת עת נפגעו רכבו של מוהנד מאחור ונהדף ופגע ברכבו של חיים מאחור.

18. לסיכום חלק זה - מצאתי כי עדויות 2 הנהגים המעורבים, לפיהן נכנסו לצומת בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתם היו מהימנות ומשכנעות. גם ההגנה לא חלקה כלל על גרסתם זו.

עדות הנאשם לא היתה עקבית ולא משכנעת.

אני דוחה טענת ההגנה לפיה אין ליתן כל משקל לעדויות הנהגים אך בשל היותם מעורבים בתאונה.

הנטל על המאשימה להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים ובנטל זה עמדה

19. המאשימה בסיכומיה טענה כי שאלת תקינות הרמזורים אינה במחלוקת אף שההגנה כאמור כפרה מפורשות בתקינות מערכת הרמזורים וחזרה על טענתה זו גם בסיכומיה.

לכן, אבחן להלן האם הוכחה תקינות מערכת הרמזורים במקרה שבפני.

20. בפסיקה נקבע לא אחת כי על המאשימה הנטל להוכיח תקינות מערכת הרמזורים.

ר' מדברי כב' הש' ס' ג'ובראן ברע"פ 4550/06 עלי יונס נ' מדינת ישראל (17.10.06) להלן "רע"פ יונס":

"אין חולקין, כי על המשיבה רובץ הנטל להוכיח את תקינותה של מערכת הרמזורים בהיותה מכשיר אלקטרוני, וזאת כפי שעולה מפרשת בראונשטיין."

21. מצאתי כי תקינות מערכת הרמזורים הוכחה באמצעות העדויות שבפני, והכל כפי שיפורט להלן.



22. כאמור, 2 הנהגים המעורבים העידו כי הגיעו לצומת ועצרו נוכח אור אדום ברמזור בכיוונם ונכנסו לצומת לאחר שהאור התחלף לירוק.

ע/ת3, מר חיים לוי, העיד בעדותו הראשית בבית המשפט, כי הרמזורים היו תקינים (עמוד 21 לפרוט' שורות 1-2).

23. הנאשם בהודעתו במשטרה ובחקירתו הנגדית בבית המשפט אישר תקינות הרמזור בכיוון נסיעתו:

"ש. הרמזורים היו פעילים ותקינים בזמן התאונה?

ת. הרמזורים היו פעילים" (שורות 31-32 להודעתו במשטרה (ת/3)).

"ש. הרמזורים עבדו רגיל ותקין?

ת. כן" (עמוד 26 לפרוט' שורות 16-17).

... התכוונתי לרמזורים בכיוון שלי" (בחקירתו החוזרת בעמוד 29 לפרוט').

24. הבוחן (ע/ת1) ציין, כי לא הועלתה בפניו כל טענה באשר לאי תקינות הרמזורים - ולו הטענה היתה נטענת, היה מבצע בדיקה:

"ש. האם זה נכון לומר שדוח בוחן לעניות דעתך מיותר כי לא בדקת את השטח, לא בדקת את הרכבים?

ת. לגבי תכנית הרמזורים היא נבדקה ולא נמצא ירוק משותף לכלי הרכב. לגבי תקינות הרמזורים, אף אחד מהמעורבים לא טען לליקוי הרמזורים, ואם משהו היה טוען לליקוי זה היה נבדק. ביקור בזירה ביצעתי אומנם חודשיים אחרי. המסקנות שלי עפ"י עדויות המעורבים. אני מסתכל גם בהודעת הנאשם (ת/3) בשורה 35 שאלתי אותו אם הוא התבלבל ונכנס באור אדום והוא לא שלל את זה, אלא אמר שזה נדיר שיכול להיות שהתבלבל.

ש. יש לך תע"צ תקינות הרמזורים של אותו יום?

ת. בתקופה הרלוונטית לא היינו מחוייבים לשים תע"צ בכל תיק. ואף אחד לא טען לליקוי

ברמזור.

ש. שני הצדדים טוענים לירוק, מדוע לא חשבת לבדוק באם היה ירוק משותף?

ת. יש תכנית רמזורים שמצביעה על כך שאין ירוק משותף.

ש. האם זה נכון שזוהי תכנית מתוכננת אך לא אומרת כלום באם היה ליקוי באותו מועד

ת. אני לא יכול להגיד כן או לא. זוהי תכנית שככה צריכים לעבוד הרמזורים. אם היה ליקוי

והמעורבים לא מעלים הטענה לליקוי אז אין סיבה לבדוק את זה.



ש. אתה החלטת שאין צורך בבדיקת תקינות הרמזורים על ידי מהנדס?

ת. בתקופה של התאונה לא היינו מחויבים לשים תע"צ בכל תיק של אור אדום. זוהי

הנחיה של בית המשפט. (עמוד 14 לפרוט' שורות 1-19).

25. אין בידי לקבל טענת ההגנה כי את תקינות מערכת הרמזורים יכולה המאשימה להוכיח רק באמצעות אישור בדבר העדר תקלות במערכת הרמזורים במועד הרלוונטי.

כפי שעולה מפסיקת בית המשפט העליון ניתן להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים, בראיות שונות ומגוונות.

כך למשל, ברע"פ יונס שלעיל - תקינות מערכת הרמזורים הוכחה באמצעות בדיקה תקופתית חודשית יזומה, ביחד עם רישום לפיו לא נרשמה כל תקלה בשעת התאונה וכן עדות לפיה מערכת הרמזורים מתוכנתת לעבודה במצב של הבהוב באור צהוב ככל שמתרחשת תקלה של "ירוק צולב".

ברע"פ 3065/19 אהרון אסלן נגד מדינת ישראל (17.06.19) בית משפט קמא קבע כי הוכחה תקינות מערכת הרמזורים בהסתמך על מספר גורמים: עדות הנהג המעורב, עדות עד הראיה הניטרלי אשר נסע בכיוון הנהג המעורב, עדות בלתי מהימנה של המבקש אשר לא טען לקיומה של תקלה ברמזורים, עדות הבוחן אשר הגיע למקום ומצא כי הרמזורים פועלים כתיקנם ואיש לא טען לאי תקינותם. במקרה שם, לא הוגש אישור בדבר העדר תקלות.

בית המשפט המחוזי (מרכז) דחה את ערעור המבקש על הכרעת הדין המרשיעה וקבע כי חרף העדרו של עד אשר ראה את המערער נוהג בניגוד לאור האדום וחרף העדר ראיות לאי רישום תקלות במערכת הרמזורים - הוכחה תקינות מערכת הרמזורים:

"לא מצאתי כי קיים צורך בחיזוק ראייתי לטענה בדבר תקינות הרמזורים. ואולם, אעיר כי טוב היה לו המשיבה היתה מציגה תע"צ או דו"ח רישום תקלות לעת האירוע, לעניין תקינות הרמזורים. עם זאת, במקרה זה המארג הראייתי והתרשמותו של בית המשפט קמא מעדות המערער ושאר העדויות שהובאו בפניו, מספיקות כדי להוכיח כי המערער עבר את העבירות המיוחסות לו." (כב' השופטת נ' בכור בעפ"ת (מרכז) 3112-04-18).

כב' הש' קרא, אישר מסקנה זו ובקשת רשות ערעור נדחתה.

בעפ"ת (מחוזי חיפה) 44164-06-16 מדינת ישראל נ' אחסאן עראבי (28.07.16) נדון מקרה בו בית משפט השלום זיכה את המשיב מכיוון שהמערער לא הוכיחה פוזיטיבית כי לא היו תקלות במערכת הרמזורים. במקרה שם, הוגש אישור חברת מנורה לפיו במועד הרלוונטי לא התקבלו הודעות על תקלות ברמזור ובו צוין כי מערכת הרמזורים לא נבדקה במועד הרלוונטי או בסמוך לו.

בית המשפט המחוזי הפך החלטה זו וקבע כי לצורך הוכחת תקינות הרמזורים במקרה זה, די בראיות באשר לדרך



פעולת הרמזורים על סמך תוכנית רמזורים שהוגשה וממנה נלמד כי כאשר בכיוון אחד דולק אור ירוק, הרי שבכיוון השני חייב לדלוק אור אדום וכן בעדותו של בוחן התנועה שהגיע לזירת האירוע פחות משעה לאחר התרחשות התאונה ובבדיקתו עלה כי הרמזורים פועלים בצורה תקינה וכן באישור חברת מנורה האמור.

בעפ"ת (מחוזי חיפה) 442050-04-16 **לובנה שיכה נ' מדינת ישראל** (05.06.16) נדון מקרה בו בית משפט השלום הרשיע המערערת בהתבסס על עדות הבוחן שהגיע למקום התאונה בסמוך להתרחשותה ומצא כי הרמזורים היו תקינים וכי אין אור ירוק משותף לשני הנהגים. לא הוגשה תוכנית רמזורים ולא הוגש אישור בדבר העדר תקלות במערכת הרמזורים.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערערת וקבע כי לצורך הוכחת תקינות הרמזורים במקרה שם, די בעדותו של בוחן התנועה שהגיע לזירת האירוע פחות מחצי שעה לאחר התרחשות התאונה ובבדיקתו עלה כי הרמזורים פועלים בצורה תקינה ואין לנהגים אור ירוק משותף. שם, קבע כב' הש' אמיר טובי כדלקמן:

"אין בידי לקבל את טענת המערערת כי משלא הוצגה תוכנית הרמזורים בצומת שבו מדובר, נשטם הבסיס מתחת להרשעתה. תוכנית הרמזורים הינה ראיה אחת משלל ראיות שניתן היה להציג על מנת להוכיח את עובדות כתב האישום. במקרה זה הגיע בוחן התנועה לזירת האירוע פחות ממחצית השעה לאחר התאונה, בדק את הרמזורים וראה כי הם פועלים בצורה תקינה. הטענה כי ייתכן והיתה תקלה ברמזורים, במועד אירוע התאונה, באופן שבשני הרמזורים שהיו בכיוון נסיעתם של שני הנהגים המעורבים דלק אור ירוק בו זמנית, וכי תקלה זו תוקנה מעצמה, הינה טענה ספקולטיבית שלא הוצגה ולו ראשית ראיה על מנת להוכיחה. אילו סבר ב"כ המערערת כי זה המצב, פתוחה בפניו היתה הדרך להזמין את תוכנית הרמזורים ולאושש את טענת ההגנה שבפיו."

ר' גם ע"פ 5019/19 דביר חליוה נ' מדינת ישראל (20/08/13), שם נקבע:

"התביעה איננה חייבת להציג בפני בית המשפט את הראייה המקסימאלית", אלא את הראייה המספקת, ואם אכן הוצגו בפני בית המשפט ראיות המספיקות להרשעה - קרי כאלה המבססות את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר - אין זה משנה האם היתה המאשימה יכולה להשיג ראיה "טובה" מזאת שהוצגה לבסוף".

26. ככל והנאשם רצה להוכיח טענתו לפיה היתה תקלה במערכת הרמזורים - יכול היה בקלות להביא ראיות לביסוס טענתו, בין אם באמצעות חקירת נציג החברה המפעילה את מערכת הרמזורים בצומת ובין אם באמצעות הצגת רישום על תקלה במועד הרלוונטי או בכל דרך אחרת.

27. לסיכום חלק זה, במקרה שבפני תקינות מערכת הרמזורים הוכחה באמצעות עדויות 2 הנהגים המעורבים, יחד עם עדות הנאשם אשר אישר תקינות הרמזור בכיוונו ובאמצעות תוכנית הרמזורים אשר הוגשה בהסכמה וממנה נלמד כי אין ירוק משותף בשני המופעים הצולבים.

הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח טענתו בדבר קיומה של תקלה במערכת הרמזורים



28. מצאתי כי לא די בהעלאת טענה תיאורטית ונטולת כל בסיס עובדתי, לפיה היתה תקלה במערכת הרמזורים ויתרה מכך - תקלה ספציפית בדמות אור "ירוק צולב" לשני המופעים.

לצד הראיות שהובאו בפני, קיימת חזקה עובדתית בדבר תקינות מערכת הרמזורים.

בע"פ 287/13 פלונית נ' מדינת ישראל (16.06.13) נקבע כי:

"במישור העקרוני, אנו מבקשים להקדים ולדחות את הטענה שנסבה על כך ששיטת העבודה של מערכת הרמזורים בצומת לא הוכחה כדבעי. התביעה הגישה תעודת עובד ציבור הנוגעת לשיטת ההפעלה של הרמזורים וכן הביאה ראיות לכך שלא נרשמו תקלות הנוגעות להפעלתה. בנסיבות רגילות, זוהי הוכחה ברמה מספקת לצורך הוכחת תקינותה של מערכת רמזורים. **בהעדר אינדיקציה כלשהי המורה לכיוון ההפוך, ניתן להניח בעניין זה "חזקת תקינות" על בסיס הראיות שהובאו...**

אין בכך כדי לגרוע מכך שנטל ההוכחה מוטל על התביעה. אולם, התביעה עמדה בנטל זה, בנסיבות שבהן לא היו כל אינדיקציות לכיוון האחר. לא למותר לציין בהקשר זה כי בא כוחה של המערערת ויתר על האפשרות שעמדה בפניו לחקור את עורך התעודה בכל הנוגע למערכת הרמזורים ואף הימנעות זו פועלת במקרה זה לטובת התביעה".

עמד על כך כב' הש' מודריק בת"פ 42915-05-10 מדינת ישראל נ' וינשטיין (23.08.12) (אשר אושר **בעניין פלונית** לעיל):

"מערכות הרמזורים המנוהלות על ידי מערכת שליטה ובקרה מרכזית פועלות משך שנים. אין זו מערכת מדידה (בהבדל מממל"ז או ממא"ל). זו מערכת שעון אלקטרונית. **הניסיון הנצבר (שמגולם גם בעובדה שלא הועלו עד הנה טענות ביחס לאמינות מערכות אלה) מקים חזקה עובדתית בדבר תקינותה. הטיעון מפי הסנגור בענייננו הוא טיעון בעלמא שאיננו מהווה אפילו ראשית ראיה לסטייה אפשרית במערך התפעול של הרמזורים בצומת.**"

29. הנאשם כאמור כלל לא טען לתקלה אפשרית - לא בעת חקירתו במשטרה ולא בעדותו בבית המשפט. אפשרות תיאורטית זו הועלתה מפי בא כוחו בלבד.

30. לסיכום חלק זה - בנסיבות בהן תוכנית הרמזורים הוגשה בהסכמה וההגנה לא חלקה על מסקנות הבוחן, לפיהן, אין ירוק משותף לשני המופעים וכי ההפרש בין הירוקים עומד על 5 שניות (בין מופע האור הירוק ברמזור הנאשם למופע האור הירוק ברמזור המעורבים) ו-6 שניות (בסדר ההפוך), והנאשם לא טען לתקלה אפשרית - מצאתי כי הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח את טענתו בדבר תקלה במערכת הרמזורים ובוודאי שלא תקלה ספציפית של אור ירוק "צולב".

31. באשר לפסיקה אליה הפנתה ההגנה בסיכומיה, מצאתי כי אינה דומה לעניינינו -

בתד (מרכז) 4894-08-18 מדינת ישראל נ' הלפר (מיום 9.9.20) זוכתה הנאשמת בנסיבות בהן לא הוגש אישור בדבר תקינות מערכת הרמזורים וכן נקבעו ממצאי מהימנות לטובת הנאשמת ועד הגנה מטעמה וממצאי מהימנות



לרעת עדי המאשימה.

בתד (ב"ש) 1393-09-13 **מדינת ישראל נ' דדוש** (מיום 31.07.17) זוכה הנאשם בנסיבות בהן לא הוגשה תוכנית רמזורים, לא הוגש אישור בדבר תקינות מערכת הרמזורים, לא נחקרו עדי ראיה, לא נתפסה דסקת טכוגרף שיכולה היתה ללמד על מהירות נסיעת המעורב ונקבעו ממצאי מהימנות לטובת הנאשם ולטובת מומחה הגנה מטעמו.

סוף דבר

32. שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג בקלות ראש שעה שנכנס לצומת בניגוד לאור האדום ברמזור בכיוונו ובשל כך ארעה תאונה בה היו מעורבים רכב הנאשם ו-2 רכבים נוספים אשר נהגיהם נכנסו לצומת בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוונום.

33. מצאתי את עדויות 2 הנהגים המעורבים אמינות. עדות הנאשם לא היתה משכנעת. אני דוחה את טענת הנאשם כי אין ליתן כל משקל לעדויות הנהגים המעורבים בשל היותם עדים בעלי עניין.

34. המאשימה עמדה בנטל הרובץ לפתחה להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים.

35. המאשימה אינה נדרשת להוכיח פוזיטיבית כי לא היתה תקלה במערכת הרמזורים. הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח טענתו בדבר קיומה של תקלה במערכת הרמזורים, ובפרט תקלה בגינה דלק אור ירוק משותף ברמזורים בשני הכיוונים הצולבים.

36. לאור האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לאור האדום ברמזור וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה נזק לרכוש וחבלותגוף לנהגים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"ג, 08 ינואר 2023, במעמד הצדדים